



ձևաքը որ ընկնում է մի կրկու հարիր բարբիլի նա բաց է անում իր սեփական խանութը, այն պէս որ գնդակները, կամ ուրիշ խաղաղ մուշտարիներ թիր լիստապահներից գուցէ շատ վաղը լիով աւելի կ'որբելի է հաշուէ: Վաճառականները իրանց առևտուրը կատարում են հին, նահապետական ձևով, առանց կանոնաւոր հաշուապահութեան օգտակար նրանք գնում են Ռուսաստանի փոքր ի շատէ լուսաւորված քաղաքները, սակայն նրանց կարգերը, սովորութիւնները բնաւ չեն ընդունում, այնքան իւր արմատներ է գցել սրանց մէջ համար նահապետականութիւնը: Հին-Նախնային առևտրականները մաս են չափազանց, կամ ինչպէս իրանք են ստում ւայնպէս են, և այդ միտությունը իրանց համար պարտաւոր համարելով, մէկը միւսից աշխատում է գերազանցել այդ աղբյւր յատկութեան մէջ: Գլխաւորութիւնը ծագում է մարդատեցութիւնը, որի հետևանքն է անտարբերութիւն ղէպի չքաւոր մարդկանց թշուառ վիճակը: Մեր վաճառականները համարենա չը գիտեն ինչ բան է բարեգործութիւնը, մարդասիրութիւնը:—Ինչո՞ւ, որովհետև նրանք խեղդված են իրանց անձնական նիւթական հարկերի մէջ: Եստուրությունը տիրել է նրանց ամբողջ գոյութեան վրա: Մեր առևտրականները վաճառականութեան վարին են ձգում, որովհետև դրանցից շատերը ինչ տեսակ կեղտոտութիւններ ասէք անում են, մէկ-մէկուց մուշտարներ խլում, մէկ մէկու ջիգրու էման ծախում, մի խաղաղ խեղդում են և մուշտարներին և միմեանց:

Նախնայինը հարուստ հայր չէ սիրում օգնել իր աղքատ բարեկամին, զատ անդամ չէ կամենում ճանաչել նրան: Նրա համար իմակ են աղքատների համար. նրա ձեռքը առատ չէ աղքատու գործերի համար: Գիցուք պատահում է մի որ և է հասարակական թշուառութիւն և անապատել ևս մենք նկատում ենք նոյն անտարբերութիւնը: Մեր քաղաքում չենք գտնում գոնէ մէկ հայ առևտրական ընկերութիւն:

Մի քանի խօսք արհեստների մասին: Մեր արհեստագործները նոյնքան հին են, որքան հին են իրանց արհեստները՝ ինչ որ ինչում են բոլորը հին ձևով և անդրդրճեղիւն գործիքներով, այդպէս են սակերիչները, զարբիները, դերձակները, հիւանդերը և օրմնադիրները: Մի քանի ստաղծագործներ և դերձակներ կան միայն, որոնք նոր ձևի արհեստ են ուսել Թիֆլիսում: Սակայն ընդհանրապէս մենք չունենք նոր արհեստագործներ: Տեղացի հայերը իրանց ընտանեցում ներկայանում են մեր առաջ ընտանակ, անգուպ և իշխող, սրանց աչքում կինը համարվում է ստոր արարած: Հայ կինը մեղանում զուրկ է ամեն տեսակ իրաւունքներից, հայ կինը իր մարդու ճորան է այտեղ: Իրանց կանանց տեղացի պահում են ստրկական դրութեան մէջ, ինչպէս առհասարակ արեւելքում, տեղն ընկած ժամանակ խոյն չեն տալիս և նրանց ծնծկուց: Այդ մարդը իր կնոջը ամբողջ տարիներ չէ թողնում անից դուրս գալ: Եթէ պատահում է ձեռք տեսնել տեղացի հայ կնոջ մի տեղ գնալիս, անպատճառ

զուրկ նրան կը տեսնէք օտից մինչև զուրկ ձեր մակ չարատով ծածկված: Գործերով ապրելով իրաւարումով թուրքերի և պարսիկների մէջ, տեղացի հայերը ընդունել են շատ բան նրանցից: Իսկ օրիորդը, աղջիկը... չէ դառնում նա 10 12 տարեկան և նրա համար անդառնալի կերպով անցնում են մանկական օրոյս և անմեղ տարիները, նա ևս ի բար թէ «մարդացում» փակվում է տան մէջ: Կանայք և չափաւոր օրիորդները տղամարդկանցից փախչում են: Եւ եթէ պատահում է, որ ձեր առաջ չըջում է կամ նրա տան է մի կին, շատ անգամ և բարեկամ և տալիքով մեծ ձեռքանից, նա երեսը ծածկած ունի քողով խաւարածները առարկում են, որ դա լաւ է, ամօթխածութիւնն է պահանջում, թէ կը նոջը վայել չէ կրեք բաց անել, խօսել աղաժարկանց հետ: Բայց ինչ որ այսպիսիները վաճառում են կնոջ պարկեշտութեամբ, մենք բացատրում ենք տղիտութեամբ և պարսկական ստրուկ, փակված կեանքով, որից առաջանում են այդ տեսակ տղից կեղտոտ սովորութիւններ: Կինը խուսափում է մարդուց, մարդը կնոջից: Յաճախ արդէն պատկած ամուսիններ կարող էք տեսնել, որոնք իրար հետ նոյնպէս չեն խօսում և որքան ժամանակ—4, 5 տարի: Այս բոլորի հետևանքը լինում է այն, որ մէջտեղ խաղաղ, երջանիկ ընտանեկան կեանք չէք տեսնում: Մայրերի անկիրթ լինելու պատճառով, երեխաներն էլ անկիրթ են լինում: Այսպիսի մայրեր իրանց երեխաներին բամբասանքներով, հայտնաբերով, ծնծկելով և անէծքներով են կրթում միայն և դարձնում չէ, երբ նրանք փչանում են Մեղաւունք օրիորդները իրանց ամուսիններ ընտրելու համար ազատութիւն չունեն, սակայն ինչ կիրտասարդի գլխին կը կտպեն աղջկայ ծնողները, նրա կինն է դառնում օրիորդ: Ի հարկէ ծընողները մեղանում առհասարակ այնպիսի մարդու գլխին են կապում, որից գիտեն, որ կարող են չանկել, կամ օրը փող ունի, թէպէտև մարդը լինի 40—45 տարեկան: Բայց, ի հարկէ, այսպիսի պատիւները դառնում են անկիրթ անապատ ընտանեկան երկպառակութիւնների աղբիւր: Մեղանում երբէք կանանց և օրիորդներին հանդէսներում, ընտանեկան երեկոյթներում չէք տեսնել... Կարծես հայ կինը այստեղ ծնված է ծընելու համար, այստեղ կնոջ միջխառնութիւնը իր թանկագին մատանիները, սպարանջանները և դերձակներն են, հայ վաճառականը այդ ղէպքում փող չէ խնայում և սովով ուրախացնում է իր կնոջը: Մեր քաղաքը զուրկ է փոքր ի շատէ ուսում առած կանանցից, կան գրել կարգալ լուսնող ջահիլ կանայք, և օրիորդներ, որոնք տեղական օրիորդական դպրոցի տան տարվայ գոյութեան պատճառներն են:

ՆԱՍՄԱԿ ԶՆԱԿԵԶՈՒՄԻՑ

Յուլիսի 25-ին

Չանդուղի գաւառը, որը բաղկացած է 300-ից աւելի հայաբնակ և թուրքաբնակ գիւղերից, իր

կենտրոն Գօրիսի մէջ ունի միայն մի գիւղական և մի գաւառական բժշկիչ: Հետևաբար ինչպիսի պարտաճանաչ և գործունեայ բժշկի գալու էլ լինի այս գաւառը, նա անկարող կը լինի էական օգուտ տալ անազին տարածութիւն ունեցող գաւառի ժողովրդեան, ժանաւանդ ներկայ անբարեկաջող հանդամանքներում, որոնցից մէկն է և ճանապարհների դժուարացնաց լինելը: Մեղրիի Գիւնէ-մասաւալը բաղկացած է մտաւորապէս 1,400 ծխից կամ 7000 բնակիչներից: Չանդուղի մի մասը կազմելով, հեռու է Գօրիսից 120 վերստով, անջատված Գլխալու և Գլխալու սարերով: Այդ մասաւալը հարկաւոր է մի թիվ և ղեղաւորու իր բժշկով, որովհետև մեղանից շատերն օգնութիւնից զուրկ մնալուց մեռնելով, հասարակութեան վրա մի անտանելի ծանրութիւն են թողնում, այն է՝ այրի կանայք և շատ որբեր: Այդպիսի անխնամ ու անդաստիարակ թողնված որբերը, ինչպէս ցոյց են տալիս փաստերը, չափահաս դառնալով, լինում են մեծ մասամբ բարոյապէս փչացած մարդիկ և խաղաղասէր բնակիչներին մեծ անջանքներ ու հոգսեր են պատճառում:

Վերոյիշեալ Գիւնէ-մասաւալի կենտրոն Մեղրի գիւղում լինելի բժիշկին իր գիւղատանով մեծ օգուտ կարող է ցոյց տալ:

Մի օրինակ, դիցուք թէ ձեռն ժամանակ մէկը հիւանդացի է վարակիչ կամ մի այլ հիւանդութիւնով, իսկ հիւանդացիները համոզված լինելով, թէ կարող է օգնութիւն հասցնել իր հիւանդին, որով և ազատել մի անազին ընտանիք սովից: մերկութիւնից և այլ հոգսերից, կամենում է անպատճառ ոյծից վեր ծախսեր անել ու հիւանդին բժշկիչ հասցնել, միթէ կարող է նա իր մտադրածն իրագործել, — երբէք, որովհետև խոչընդոտը մէկը չէ, որ ամբողջ ոյծով մարտակով հասնէ իր բաշտանին, այլ նրա արգելադրութիւնը բազմութիւնն, որոնց մի քանիսները միայն առաջ կը բերենք այստեղ: Նախ գիւնէյցին մինչև բժշկի մօտ հասնելն ու վերադառնալը պէտք է 240 վերստ ճանապարհ կարէ. ուրիմ մի չաքածվայ տանջանք: Հիւանդացիները արքան մեծ թիակ ունեցող մէկը պիտի լինի, որ իր առեն ու հիւանդը թողնելով Ուրշի յուսով, գնայ Գօրիս բժիշկ հրաւրելու: Յայտնի բան է, որ մի շարքովով անխնամ թողած հիւանդին նա կը գայ և դերձականում անվրդով պատկած կը գտնէ: Միս կողմից անհասարակ է հիւանդին տանել Գօրիսի հիւանդանոցը, նոյն իսկ հիւանդի գրութիւնից կախումն ունեցող պատճառներով: Պէտք է նկատի ունենալ և այն, որ ղէպի Գօրիս տանող վերոյիշեալ սարերի ճանապարհները, ձմեռվայ եղանակին մեծաքանակ ձիերի պատճառով, ամբողջով փակ են մնում: Վերջապէս, դիցուք թէ հիւանդը կը տանի իր հիւանդութիւնը մինչև բժշկի հասնելը, բայց միթէ հիւանդացիները Գօրիս հասնելուն պէս, այդ աղաթիչ հրեշտակին, բժշկին կարող է այնտեղ գտնել և նպարտ: Գիցուք թէ, հաջաբար ղէպերից մէկը լինելով, բժշկին շնորհակց այցելել ղիւնէյի հիւանդին, նա ինչպէս կարող է մարգարտանալ և հետո տանել հիւանդին բժշկող դե-

ղերն ու գործիքները: Միս մանրամասնութիւններն մէջ չենք մտնում: Վեց տասնաւորական հասարակութիւններից բաղկացած Գիւնէ-մասաւալի մի հասարակութիւնն էլ Մեղրի գիւղը լինելով, ունի 1,000 բնակիչ, որոնց մէջ կան 90 այրի կանայք և 10-ից աւելի նոյն իսկ իր միջից երկրորդ պատկի երկարված կանայք, բացի այն այրիներից, որոնք պատկվել են ուրիշ գիւղացիների հետ կամ օրիշ գիւղերից մտել են այս Մեղրի գիւղը: Մնացած հինգ շինական հասարակութիւնների այրի-կանանց մասին ճիշդ ստատիստիկական տեղեկութիւն չունենալով, համարում թւանշանով 1,000 բնակիչներին 50 տոկոս այրի-կանայք ենք նշանակում: Ուրեմն Գիւնէյում կան 400 այրի-կանայք, որոնցից մի քանորդին կարելի է ծննդականութեան անընդունակ համարել, իսկ երեք քանորդին ամբողջով հասակում պէտք է հաշուել: Միւսները անցից իւրաքանչիւրը կնոջ վայել կանանք ակամայ թողած, տան ամեն հոգսերն առած իր օսերին, հերոսաբար տանում է տաժանակիր կեանք, և վայ այնպէս պահելուն, որ նա պահում է մի խուս մորեր:

Կրկնում ենք, վերոյիշեալ անբարեկամութեան պատճառները Գիւնէյի վատաւոյճ կլիման և բժշկական օգնութեան բացակայութիւնն են: Եթէ գիւնէյին ունենայ բժիշկ և ղեղաւորու, հասարակացած պէտք է լինել, որ անբարեկամութեան ղէպերը կը պակասեն և ժողովուրդը ղգալի կերպով կաճէ, մտնաւանդ այժմ, որ օտարութիւն գնալը մեզ մօտ մի տեսակ կենսական պահանջ է դարձել: Տղի պակասութեան և բերքից ընկնելու պատճառով: Բանը նրանումն է, որ օտարութիւն գնում են թէպէտ դատարի գրպանը լցնելու յոյսով, բայց արգաս առողջ կազմուածքով, իսկ վերադառնում են ո՞վ զիստ ինչպիսի գրպանով, բայց ըստ մեծի մասին մի որ և իցէ վարակիչ հիւանդութեամբ:

Բժշկական օգնութիւնից զուրկ գիւնէյցին հիւանդութիւնից ազատվելու համար իրան յանձնում է բազմի բերմունքին: Եւ շատերը մատաղ հասակում մեռնում են: Այդ է պատճառը, որ Մեղրիում ծերունի մարդ չը կայ: Հինական ժողովրդական ղգալի կերպով աչքի են ընկնում նոր մարդիկ, կորցրած հետի թտար, առոյց և պարթի կազմուածքը: Նոյն գրութեան մէջ է ամբողջ Գիւնէյի Գիւնէ-մասաւալը բժիշկ և ղեղաւորու ունենալը բոլոր գիւնէյցիների տեսչանքն է, որի վրա հարկաւոր է ուղարկութիւն դարձնել:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մեզ հարգողներն են, որ Թիֆլիսի Ներքինան դպրոցի դաստիարակ մամնադոյթները վիճակի մէջ է: Գրադարանը, որի համար դպրոցը վաղուց արդէն իւրաքանչիւր տարի անազին գումարներ է ծախել, փոխանակ հարստանալու, ունի է աղքատանում: Ամենահազուադիւտ և ամենաթանկագին գրքերը այս և այն մարդու, վարժա-

յում Օրէշանների և Բուզարգալիների մէջ տեղի էր ունեցնել սաստիկ տեղեկութիւն. Հինրիկոս Վեցերկոսի՝ որ քիչ պատճառ չէր եղած այդ տեղեկութեան, որպէս էր նուաճել ամբողջ Ֆրանսիան, բայց յանկարծ երևան կաւ Ժաննա-դ-Արկ, մի գիւղացի օրիորդ, որ վերջ տուց անդլիացիների աշխարհակալութեան: Ժաննա-դ-Արկ իր աղքատ սիրական ոգևորման մէջ հաւատում էր թէ երկինքն էր նշանակել նրան ազատել Ֆրանսիան և այսպէս էլ համոզել կարողացել էր իր թագաւորին Օրէշանները պաշարված էին և սարսափը տիրում էր ամբողջ Ֆրանսիայի վրա, երբ Ժաննա-դ-Արկ մի խումբ քաղաքով յարձակվեց թշուառու բանակի վրա և ազատեց Օրէշաններին. յետոյ Ռէյնում օծել տուաւ Կարոլոսին իբրև թագաւոր Ֆրանսիայի, բայց չուսով վաճառվելով իր արխանակիցների մատնիչ ձեռքով, տարիցս անդլիացիների բանակը: Եթէ անդլիական պատմութեան մէջ կան այնպիսի կետեր, որոնք յայտնական ամօթ են թողնում անդլիացիների վրա, այդ կէտերից ամենախոշորն է այն անդլիականները, որով նրանք վարկեցան Ժաննա-դ-Արկի հետ՝ 1431 թականին, Բուեն քաղաքում Ժաննա-դ-Արկի անխիղճ թշնամիներն այրեցին նրան Ռուենի շուկայում, յամօթ սասնհինգերորդ դարի լուսաւորութեան:

Ինչ որ վերաբերում է Իրանդիային, որը բաժանված է Անդլիայից և Ծոտանդիայից, պէտք է խոստովանել թէ հին ժամանակներում Իրանդիան աւելի լուսաւոր էր, քան թէ իր հարևան կղզիները: Այս կերպի մէջ քրիստոնէութիւն տարածումը երբեք չէր տեսնուել և այժմ չէր տեսնուել: Իրանդիայի մէջ իրաւունք չը կայ օրէնք հաստատելու առանց նախապէս այդ օրէնքը անդլիական թագաւորի ընտանադատութեան կնքութեամբ:

բաժնից կաւ Սուրբ Պատրիկը, և այժմ դեռ մնում են իրանդական լիզուով զրկած քղաղութական ձեռագրեր, որոնք սակայն շրջապատում թշնամիների յարձակումներին ժամանակ: Իրանդացիները կառավարվում էին քանի մի ցեղապետների ձեռքով և այդ ցեղապետներից լուրջաբանչիւրն առ երես կերպով հպատակվում էր մի թագաւորին Տան և վիցերոյը զարում, առանց հաստատ պատճառների, անդլիացիները մտան Իրանդիա և Գուլլին, Ռէքսֆորդ ու Ռոթթֆոր ընկան անդլիացիների ձեռքը. քիչ ժամանակից յետոյ երկրի բոլոր նահանգները հպատակվեցան Անգլիային, բայց Ռուսթրից, որ սակայն երկու դար սրանից առաջ հաստատվեց անդլիական գաղթականութիւն և այսպիսով ամբողջ Իրանդիան նուաճեց: Իրանդիայի վերաբերեալ անդլիական օրէնքներից ամենահետաքրքիրն է Ֆոյնիպի օրէնքը, որ բաղկանում է յետագայ երեք կէտերից՝ ա) Իրանդիայի մէջ չը պէտք է պարլամենտ կազմել առանց Անգլիայի թագաւորի համաձայնութեամբ: բ) Իրանդիայի մէջ իրաւունք չը կայ օրէնք հաստատելու առանց նախապէս այդ օրէնքը անդլիական թագաւորի ընտանադատութեան կնքութեամբ: գ) Անդլիական բոլոր օրէնքներն ազատ մտաք

Յիւսեր, անպէր և ստըսունք ի մի ձուլվել:



